

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ – ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ

11 Μαρτίου 2018

«ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι». (Μαρκ. η' 34)

Σήμερα είναι η Τρίτη Κυριακή των Νηστειῶν και βρισκόμαστε ἤδη στο μέσον της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Γι' αυτό και η Εκκλησία μᾶς προβάλλει στους ιερούς Ναούς μας τον Τίμιο Σταυρό του Κυρίου και μας καλεῖ να τον προσκυνήσουμε με δέος και πίστη και να πάρουμε χάρη πολλή και δύναμη για τον πνευματικό αγώνα που διεξάγουμε την περίοδο αυτή.

Λίγες εβδομάδες πριν ἀπὸ το πάθος Του ο Κύριος κάλεσε τους μαθητές Του και τα πλήθη του λαοῦ, για να τους πει λόγια βαρυσήμαντα για τη ζωή τους και τη ζωή ὅλων μας. Ὅποιος θέλει, εἶπε, να με ἀκολουθήσει και να γίνει μαθητής μου, ας ἀπαρνηθεῖ τον εαυτό του κι ας πάρει τη σταθερή ἀπόφαση να υποστεί για μένα, ὄχι μόνο κάθε θλίψη και δοκιμασία, ἀλλὰ και θάνατο σταυρικό.

Τι θέλει, ὄμως, ο Κύριος να μας διδάξει και να μας προτρέψει ὅταν μας καλεῖ να ἀπαρνηθούμε τον εαυτό μας; Ποιον ἀραγε εαυτό καλεῖται ο ἄνθρωπος να ἀρνηθεῖ; Ὅλοι μας, δυστυχῶς, κουβαλούμε πίσω ἀπὸ το πρόσωπο που προβάλλουμε προς τα ἔξω, και ἓνα ψεύτικο προσωπεῖο. Ἐναν εαυτό γεμάτο ἀπὸ πάθη, ἀδυναμίες και την πολυώδυνο ἀμαρτία. Αυτός ο εαυτός, ὄμως, εἶναι και που μας φράσσει το δρόμο και μας ἐμποδίζει να πορευτούμε και να ἀκολουθήσουμε το Χριστό στη ζωή μας.

Αυτή είναι η μια προϋπόθεση που καλείται ο κάθε μαθητής του Χριστού να έχει, δηλαδή την απάρνηση του κακού εαυτού μας. Και η δεύτερη, είναι η άρση, το σήκωμα του σταυρού. Ο Κύριος μας γνωρίζει πολύ καλά ότι σε λίγες μέρες θα ανέβει το φρικτό μαρτύριο του Γολγοθά και ανεβαίνοντας θα σηκώσει το δικό Του Σταυρό. Μια πράξη που έφερε τη σωτηρία στον άνθρωπο. Αλλά και μια οδός μαρτυρική που καλείται ο κάθε ένας από εμάς να ακολουθήσει για να κληρονομήσει την εν Χριστώ σωτηρία.

Τι είναι, όμως, η άρση του Σταυρού; Από τη μια είναι η ομολογία που πρέπει συνεχώς να δίνουμε στη ζωή μας για την υπεράσπιση της πίστης μας, ιδιαίτερα σε τέτοιους δύσκολους καιρούς στους οποίους ζούμε. Από την άλλη, όμως, η άρση του Σταυρού είναι και το σύμβολο της κάθε δυσκολίας και δοκιμασίας, που κάθε ένας από εμάς αντιμετωπίζουμε στη ζωή μας. Οι πάμπολλες ασθένειες, ένας θάνατος ενός προσφιλούς μας προσώπου και τόσες άλλες δοκιμασίες, που μας βυθίζουν, πολλές φορές, σ' ένα απέραντο πέλαγος γεμάτο θλίψη και πόνο. Και σ' αυτές τις στιγμές ζητούμε κάποιον να ακουμπήσουμε. Πού όμως; Που αλλού, παρά σε Αυτόν, που δοκίμασε και γεύτηκε πρώτος στον υπέρτατο βαθμό τη δοκιμασία του σταυρικού θανάτου. Στον Χριστό, ο οποίος γνωρίζει καλά και τις δικές μας δυνάμεις και που πάντα γίνεται ο «αγαθός Κυρηναίος» και σηκώνει μαζί μας κάθε πόνο και θλίψη της ζωής μας, για να μας τον ελαφρύνει και να μας δώσει και πάλι τη χαρά.

Τα λόγια του Κυρίου στο σημερινό Ευαγγέλιο κλείνουν μ' ένα μήνυμα ελπίδας προς τους μαθητές Του. Αφού τους είπε πολλά για τον σταυρό και τον θάνατο που επρόκειτο να υποστεί ο ίδιος, κατέληξε με τη διαβεβαίωση ότι πολλοί από αυτούς πού Τον άκουγαν την ώρα εκείνη θα ζούσαν και θα έβλεπαν «τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει». Βασιλεία του Θεού εδώ ο Κύριος εννοεί την Εκκλησία Του.

Πράγματι, έζησαν οι μαθητές Του και είδαν τη δόξα της Μεταμόρφωσης, τη νίκη της Ανάστασης, την ακατανίκητη δύναμη της Εκκλησίας. Κι εμείς σήμερα πού ατενίζουμε τον Σταυρό του Κυρίου και τον προσκυνούμε με πίστη και ευλάβεια, ας μην ξεχνούμε ότι πίσω από τη θλίψη και τα βάσανα που συνοδεύουν την άρση του Σταυρού κρύβεται η χαρά και η δόξα της Αναστάσεως.

Πρωτοπρεσβύτερος Θεόδωρος Στυλιανού

